

entrevista
ESTEVE PLANTADA

Carlota Gurt

«Amb la literatura he pogut canalitzar la ràbia i la impotència»

Darrera guanyadora del Premi Mercè Rodoreda 2019, Carlota Gurt i Daví (Barcelona, 1976) ha irromput a l'escena literària catalana amb una força inusitada gràcies a 'Cavalcarem tota la nit'.

Ha entrat per la porta gran, amb un gran premi, editorial de primera, amb l'aval d'Òmnium.

—Quan em van trucar per dir-me que havia guanyat vaig *flipar* i em vaig posar a plorar per telèfon. Estava en un moment vital molt peculiar i intens.

—**Molta gent la coneixia de Twitter. L'ha ajudat a generar expectatives?**

—M'hi vaig ficar l'agost abans del premi i de seguida vaig aconseguir un cert ressò, tot i que tinc molt poques referències de quan i com funciona un tuit, de com respon la gent, etc. Això sí: noto que em serveix per comunicar qui soc. I no enganyo: no faig un personatge. I és una cosa que agrada, perquè la gent acostuma a anar amb una cuirassa.

—**Per què creu que els contes es llegeixen menys?**

—Perquè requereixen un esforç de comprensió, com a escriptor i com a lector. Amb una novel·la, quan ja has entès els personatges, tot flueix i t'hi lances: és un tobogan. Però el llibre de contes és un gronxador.

Cavalcarem tota la nit

CARLOTA GURT

Edicions Proa
Barcelona, 2020
192 pàgines

—*Cavalcarem tota la nit* és un títol inspirat en Rilke. L'últim conte està separat del recull i n'agafa la imatge.

—El nucli dur dels contes està escrit en un cicle vital concret, responen a una manera de crear el conte, a partir de la metàfora. Quan vaig acabar d'escriure'ls, vaig veure que aquest —el "12+1" — era una cosa separada, un canvi de cicle. L'escrivia des d'un altre lloc. I Rilke surt al final, perquè realment va aparèixer al final, quan em van regalar el llibre que comença amb "Cavalcar, cavalcar, cavalcar (...)." D'alguna manera, és el que transmeten els personatges: som a la vida, però hem de cavalcar, perquè la vida no s'atura mai, hem de seguir.

—**"La volta que els cobria" ofereix diverses interpretacions.**

—"La volta que els cobria" és el túnel, però també el cel. M'agrada saber quines lectures en fa la gent. Per a mi, és un conte sobre la maternitat: què passa amb les parelles quan tenen un fill? Quan t'enfrontes a la maternitat veus que hi ha uns clixés que no tenen res a veure i que passen coses a la parella. La maternitat és una cosa bonica, especial i màgica,

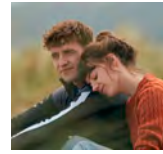
teatre

'La ronda' d'Arthur Schnitzler tracta de manera descarnada l'acte sexual

cinema

'Mi vida con Amanda' mostra els engranatges de la resistència humana

televisió

'Normal people', es presenta com la crònica íntima d'una relació desigual

com el túnel, però quan els nens tenen quatre anys i surts d'allà —del túnel, metafòric— et preguntes qui eres i qui era la teva parella. És una gran bufetada.

—**Hi escriu: “De què els hauria servit, la por, si tampoc no es podien fer enrere?”**

—Aquesta és la pregunta que travessa tot el recull.

—**A “Bèsties carnívores” hi ha un canvi de terç total en forma de venjança literària.**

—Neix de la ràbia absoluta per la Manada, uns fets que em van remoure molt. Necessitava escriure-ho, em va sortir d'aquesta ràbia. Sé que literàriament és menys interessant, potser és massa directe, no hi ha lloc a la interpretació i és com una declaració política. Però penso que la literatura també ha de ser reivindicació. En aquest cas, intenta ser un retrat realista d'un món que existeix, per desgràcia. A mi, la Manada em desperta un desig de violència, de fer mal, literal. El que em surt visceralment és això, i gràcies a la literatura he pogut canalitzar la ràbia i la impotència.

—**“A totes” reflexiona sobre el porno i els infants.**

—El porno és un tema que em preocupa molt, i més com a mare. Des dels nou anys, els nens n'estan veient. Fa molta por. Hi ha un problema de banalització del porno, sobretot entre els homes, que el miren com una cosa graciosa. Em preocupa que estem normalitzant una cosa que és una aberració total. S'ha d'educar els nens en el sexe com a plaer, i els has d'explicar que el porno és ciència-ficció.

—**Després de llegir “Un forat ben fondo” pensem en la por a morir.**

—Connecta amb “El dia de l'alliberament”, en això de l'amor i la vellesa, sobre com ens encarem cap a la mort i com assumim la mort dels altres. La vida no deixa de ser un aprenentatge. La mort és una cosa de la qual no en som conscients fins que la tenim a tocar, i que t'én vas fent a la idea de mica en mica. Però, durant tota la vida, és allà, sense semblar real del tot.

Carlota Gurt

—**“El temps no para, saps?”, diu a “Segons fets a la nostra mida”. És un conte molt cru.**

—Cada cop que el llegeixo, ploro. És un conte que em va alliberar de la pena.

—**Enllaça amb l'epíleg i els versos d'Octavio Paz: “El tiempo (...), como el machete a la culebra”.**

—Per a mi són molt importants, ho defineixen tot, també el procés de creació del llibre. Volia un últim conte més oníric, totalment de símbol. Vaig dubtar molt. Però, com que està separat, funciona. Per a mi, és un resum de moltes coses: em tiro al mar encara que em mori.

@eplantada

**LA RESISTÈNCIA ARMADA
CONTRA EL FRANQUISME
(1936-1965)** de PELAI PAGÈS (Dir.)

NOVETATS 3i4
Edicions Tres i Quatre / València

Pots seguir-nos a **Facebook** i **Twitter**
Visita la nostra botiga virtual en www.tresiquatre.cat